

*Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2015
7. volební období*

144

***USNESENÍ**
výboru pro evropské záležitosti
z 31. schůze
ze dne 15. dubna 2015*

k návrhu rozhodnutí Rady o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států /kód dokumentu 6144/15, KOM(2015) 98 v konečném znění

Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstka ministryně práce a sociálních věcí Ing. Jana Marka, po vyslechnutí zpravodajské zprávy posl. Kristýny Zelenkové a po rozpravě

s c h v a l u j e stanovisko, které je přílohou tohoto usnesení.

Roman Váňa v. r.
ověřovatel výboru

Kristýna Zelenková v. r.
zpravodajka výboru

Ondřej Benešík v. r.
předseda výboru

Návrh rozhodnutí Rady o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států

**KOM(2015) 98 v konečném znění, kód Rady 6144/15
Interinstitucionální spis 2015/0051/NLE**

- **Právní základ:**
Článek 148 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- **Datum zaslání Poslanecké sněmovně prostřednictvím VEZ:**
3. 3. 2015
- **Datum projednání ve VEZ:**
18. 3. 2015 (1. kolo)
- **Procedura:**
Nelegislativní postup.
- **Předběžné stanovisko vlády (dle § 109a odst. 1 jednacího řádu PS):**
Datované dnem 17. 3. 2015, doručené do výboru pro evropské záležitosti dne 25. 3. 2015 prostřednictvím systému ISAP.
- **Hodnocení z hlediska principu subsidiarity:**
Návrh je v souladu s principem subsidiarity.
- **Odůvodnění a předmět:**

Smlouva o fungování Evropské unie stanoví, že členské státy považují podporu zaměstnanosti a koordinaci hospodářských politik za věc společného zájmu (čl. 146 SFEU). Unie přijímá opatření sloužící ke koordinaci politik zaměstnanosti členských států zejména vymezováním směrů těchto politik (čl. 5 SFEU). Hlavní směry (politik) zaměstnanosti spolu s hlavními směry hospodářských politik tvoří tzv. integrované hlavní směry pro růst a pracovní příležitosti. Podle čl. 145 a čl. 146 Smlouvy o fungování EU (SFEU) hlavní směry zaměstnanosti představují nástroj obsahující základní zásady evropské strategie zaměstnanosti, jež berou členské státy v úvahu při vytváření své politiky zaměstnanosti. Podle čl. 148 odst. 2 SFEU je Rada povinna každoročně stanovit tyto hlavní směry. V případě hlavních směrů zaměstnanosti se nejedná o právně závazné nástroje¹; evropská strategie zaměstnanosti je založena na tzv. otevřené metodě koordinace, která využívá extralegálních mechanismů k dosažení

¹ K eventuálním "faktickým" normativním aspektům politiky zaměstnanosti blíže viz např. Smismans S. EU Employment Policy: Decentralisation or Centralisation through the Open Method of Coordination. EUI Working Paper LAW, No. 2004/1, p. 13 – 17.

požadovaných cílů. Návrh rozhodnutí přímo neobsahuje hlavní směry politik zaměstnanosti – směry jsou uvedeny v jeho příloze.

● **Obsah a dopad:**

Účelem hlavních směrů politik zaměstnanosti, spolu se směry hospodářských politik, je podpořit strategii Evropa 2020 v kontextu nového přístupu k tvorbě hospodářských politik, který je založen na investicích, strukturálních reformách a fiskální zodpovědnosti. Mají také sloužit k dosažení inteligentního a udržitelného růstu.

V kontextu politiky zaměstnanosti je cílem hlavních směrů boj s vysokou nezaměstnaností a předcházení dlouhodobé nezaměstnanosti prostřednictvím komplexních a doplňujících se strategií. Mezi ně patří například řešení strukturálních nedostatků ve vzdělávacích systémech, aktivní podpora dlouhodobě nezaměstnaných a podpora jejich návratu do zaměstnání.

Hlavní směry politik zaměstnanosti jsou čtyři. Hlavní směr č. 5² je zaměřen na podporu poptávky po pracovní síle. Členské státy jsou zde vyzvány k podpoře podnikání včetně malých podniků a usnadnění vytváření pracovních míst. Za účelem snížení negativního dopadu zdanění práce na zaměstnanost a růst by mělo dojít k přesunu daňové zátěže k jiným zdrojům. Členské státy by také měly podporovat mechanismy mezd, které umožňují snadnější reakci mezd na vývoj produktivity. Při stanovení minimální mzdy musí členské státy brát v potaz její dopad na chudobu, vytváření pracovních příležitostí a konkurenceschopnost.

Hlavní směr č. 6 klade za cíl zlepšení nabídky práce a dovedností. Členské státy by tedy měly uskutečňovat investice do systému vzdělávání a odborné přípravy v zájmu zvyšování úrovně kvalifikace pracovníků a provádět strategie aktivního stárnutí a prevence předčasného ukončování školní docházky. Tento směr klade důraz na zajištění rovnosti a odstranění překážek omezujících účast na trhu práce zejména co se týče žen, starších pracovníků, mladých lidí, zdravotně postižených a legálních migrantů. Sociální začlenění, vzdělávání a veřejnou správu je také možno zlepšit prostřednictvím plného využití Evropského sociálního fondu a další podpory z fondů Unie.

Hlavní směr č. 7 se zaměřuje na zlepšení fungování trhů práce a snížení jeho rozdrobení. Jedná se hlavně o přijetí předpisů, které vytvářejí vhodné prostředí pro přijímání nových pracovníků a poskytování odpovídající úrovně ochrany zaměstnanců, včetně rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem. Rozšířením jejich zaměření, dosahu a pokrytí by se měly posílit aktivní politiky na trhu práce. Členské státy by také měly podporovat plné využití potenciálu evropského trhu práce a zajištění mobility pracovníků.

2 Vzhledem k tomu, že jsou spolu s předcházejícími směry hospodářských politik součástí integrovaných směrů, jsou počítány od číslice 5. Hlavní směry hospodářských politik jsou:

Hlavní směr 1: Podpora investic

Hlavní směr 2: Posílení růstu prováděním strukturálních reforem

Hlavní směr 3: Odstranění základních překážek pro růst a zaměstnanost na úrovni EU

Hlavní směr 4: Zlepšení udržitelnosti a prorůstové orientace veřejných financí

Hlavní směr č. 8 se týká zajištění spravedlnosti, boje s chudobou a prosazování rovných příležitostí. Toho by se mělo dosáhnout prostřednictvím modernizace systémů sociální ochrany a zjednodušení sociální politiky. Za žádoucí je považován také rozvoj doplňkového důchodového spoření, celková reforma důchodových systémů a zlepšení přístupnosti a účinnosti systému zdravotní péče.

Dopad na státní rozpočet a právní řád ČR:

Aktivní naplňování Hlavních směrů zaměstnanosti a dosažení dohodnutých cílů vyžaduje podle vlády ČR přijetí některých nelegislativních opatření a případně i některých legislativních opatření. Vzhledem k extralegálnímu a koordinačnímu charakteru mechanismu politiky zaměstnanosti EU je konkretizace směrů ponechána na členských státech (zejména prostřednictvím Národních programů reformy).

Některá z těchto opatření také mohou mít podle vlády ČR výrazné rozpočtové dopady (jak pozitivní, tak negativní). Tyto dopady ale není možné v tuto chvíli nijak kvantifikovat zejména proto, že záleží na konkrétním způsobu jejich převedení do národních strategií členskými státy.

● **Stanovisko vlády ČR:**

Vláda ČR obecně souhlasí s tímto návrhem a nemá k němu zásadní připomínky. Během projednávání ale uplatní několik připomínek doporučujícího charakteru. Mezi tyto připomínky patří vyrovnění podpory a růstu malých podniků na roveň s ostatními cíli (hl. směr č. 5), doplnění motivace pracovat mezi záležitostmi ovlivněné změnami minimální mzdy (tamtéž), zmínění podpory sladění pracovního a rodinného života obecně (hl. směr č. 6) a změna hl. směru č. 6 tak, aby více podporoval zásadu celoživotního vzdělávání místo pouhé podpory dalšího vzdělávání. V hl. směru č. 8 vláda ČR postrádá zmínku o sociálních službách a aktivním začleňování. Vláda ČR dále navrhuje doplnit přímo do textu Hlavních směrů cíle a hodnoty stanovené v rámci strategie Evropa 2020 v dané oblasti.

● **Předpokládaný harmonogram projednávání v orgánech EU:**

Príslušným výborem pro projednání tohoto dokumentu v Evropském parlamentu byl určen Výbor pro zaměstnanost a sociální záležitosti. Dokument by měl být projednáván na plénu Evropského parlamentu 7. července 2015.

● **Závěr:**

Výbor pro evropské záležitosti

b e r e n a v ě d o m í návrh rozhodnutí Rady o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států.

Roman Váňa v. r.
ověřovatel výboru

Kristýna Zelienková v. r.
zpravodajka výboru

Ondřej Benešík v. r.
předseda výboru